

Sygn. akt II K 385/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: st. sekr. Jadwiga Jankowska, sekr. Katarzyna Kaczmarek

w obecności Rej Prokuratora : Włodzimierza Gusty, Katarzyny Jarząbkowskiej

Małgorzaty Karwackiej - Barylskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19.09.2017 r.,19.10.2017 r. i 09.11.2017 r.

sprawy przeciwko :

1) D. M. urodzonej (...) w Ł., córce B. i J. z domu K.

oskarżonej o to, że:

I w dniu 31 stycznia 2007 r. w B., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z B. M. (1) doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank w ten sposób, że: przedkładając sfalszowane dokumenty (...) w postaci decyzji o zmianie (...) zawierając z w/w bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową na kredyt w wysokości 14031,31 zł wprowadziła w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu czym działała na szkodę S. C. Bank we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 297§1 kk.

2) B. M. (1) urodzonemu (...) w Ł., synowi K. i H. z domu S.

oskarżonemu o to że:

I w dniu 31 stycznia 2007 r. w B. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z D. M. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank w ten sposób, że: przedkładając sfalszowane dokumenty (...) w postaci decyzji o zmianie (...) zawierając z w/w bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową na kredyt w wysokości 14031,31 zł wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu czym działał na szkodę S. C. Bank we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 297§1 kk.

II w dniu 12 czerwca 2007 r. w S. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w ten sposób, że: zawierając z w/w bankiem umowę E. na karcie V. na kwotę 25 472,20 zł wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu czym działał na szkodę (...) we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk.

III czerwca 2007 r. w S. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w ten sposób, że: zawierając z w/w bankiem umowę na kartę kredytową V. (...), w ramach której wykorzystany został przyznany limit kredytowy na kwotę 4 000 zł wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego zobowiązania finansowego czym działał na szkodę (...) we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk.

1) oskarżoną D. M. w ramach zarzuczonego jej czynu z punktu I uznaje za winną tego, że w dniu 31 stycznia 2007 roku w B., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z B. M. (1) doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank z siedzibą we W. w ten sposób, że zawierając z ww. bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową nr (...) na kredyt w wysokości 14031,31 złotych wprowadziła w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu, czym działała na szkodę S. C. Bank z siedzibą we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycje art. 286§1 kk i na podstawie tego przepisu w zw. z art. 33 §2 i §3 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2) oskarżonego B. M. (1) w miejsce zarzucanych mu czynów z punktów I i II uznaje za winnego tego, że;

a) w dniu 31 stycznia 2007 roku w B. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z D. M. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank z siedzibą we W. w ten sposób, że zawierając z ww. bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową nr (...) na kredyt w wysokości 14031,31 złotych wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu, czym działał na szkodę S. C. Bank z siedzibą we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 286§1kk,

b) w dniu 12 czerwca 2007 roku w S. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w ten sposób, że zawierając z ww. bankiem umowę (...) na karcie V. nr (...) na kwotę 25 472,20 złotych wprowadził w błąd pożyczkodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętej pożyczki, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. z siedzibą we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 286§1kk i przyjmując, że czyny z punktów 2a i 2b zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw na podstawie art. 286§1kk w zw. z art. 91§1 kk i art. 33§2 i §3kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

3) oskarżonego B. M. (1) uniewinnia od dokonania zarzucanego mu czynu z punktu III i wydatkami poniesionymi w sprawie w tej części obciąża Skarb Państwa;

4) na podstawie art. 69§1 i §2 kk w zw. z art. 70 §1 kk warunkowo zawiesza oskarżonym D. M. i B. M. (1) wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności na okres próby 1 (jednego) roku;

5) na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonych D. M. i B. M. (1) do informowania kuratora sądowego co trzy miesiące o przebiegu okresu próby;

6) zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa z tytułu opłaty kwoty:

- od D. M. 240 (dwieście czterdzieści) złotych,

- od B. M. (1) 340 (trzysta czterdzieści) złotych i od każdego z oskarżonych po 300 (trzysta) złotych z tytułu częściowego zwrotu wydatków, które w pozostałej części przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 385/17

UZASADNIENIE

D. M. została oskarżona o to, że :

I w dniu 31 stycznia 2007 r. w B., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z B. M. (1) doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank w ten sposób, że: przedkładając sfałszowane dokumenty (...) w postaci decyzji o zmianie (...) zawierając z w/w bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową na kredyt w wysokości 14031,31 zł wprowadziła w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu czym działała na szkodę S. C. Bank we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 297§1 kk.

B. M. (1) został oskarżony o to że:

I w dniu 31 stycznia 2007 r. w B. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z D. M. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank w ten sposób, że: przedkładając sfałszowane dokumenty (...) w postaci decyzji o zmianie (...) zawierając z w/w bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową na kredyt w wysokości 14031,31 zł wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu czym działał na szkodę S. C. Bank we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 297§1 kk.

II w dniu 12 czerwca 2007 r. w S. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. w ten sposób, że: zawierając z w/w bankiem umowę E. na karcie V. na kwotę 25 472,20 zł wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu czym działał na szkodę (...) Bank S.A. we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk.

III czerwca 2007 r. w S. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. w ten sposób, że: zawierając z w/w bankiem umowę na kartę kredytową V. (...), w ramach której wykorzystany został przyznany limit kredytowy na kwotę 4000zł wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego zobowiązania finansowego czym działał na szkodę (...) Bank S.A. we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. (1) i D. M. są małżeństwem i mieszkają w Ł., woj. (...). Tam mieli dom w centrum miasta, który sąsiedował z innymi budynkami. Sąsiadująca z ich domem kamienica była zdewastowana i niszczyła ich budynek. Zdecydowali się, że na początku 2007 roku wezmą kredyt na remont dachu i spłatę innego kredytu gotówkowego udzielonego umową nr (...) zawartą w dniu 26 września 2006 roku z T. Sp. zo.o. w Ł.. W tym czasie mieli także inne zobowiązania finansowe i ich sytuacja materialna była już bardzo trudna. W roku 2007 byli już praktycznie niewypłacalni, gdyż od 2008 roku Komornik Sądowy przy Sądzie (...) prowadził przeciwko nim wiele postępowań egzekucyjnych, z których część została

już umorzona z uwagi na ich bezskuteczność. W związku z zadłużeniem oskarżonych zlicytowany został dom będący ich własnością i w dalszym ciągu w 2017 roku są prowadzone przeciwko nim postępowania egzekucyjne.

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonej D. M. k. 297 w zw. z k. 222 do 223, częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. M. (1) k. 297 w zw. z k. 226-227, pismo komornika z dnia 28 września 2017 r. k. 306-307/.

W dniu 31 stycznia 2007 roku D. M. i B. M. (1) zawarli z S. C. Bank z siedzibą we W. za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) w B., woj. (...) umowę kredytową nr (...) na kredyt w wysokości 14031,31 złotych. Kwota 9.901,55 zł została przelana na konto (...) Bank S.A. tytułem spłaty wcześniej udzielonego kredytu gotówkowego, natomiast kwota 2.000 zł przekazana została na konto wskazane przez kredytobiorców. Oskarżona celem zwarcia tego kredytu przedłożyła dokumenty (...) w postaci decyzji o zmianie (...). D. M. nie figurowała w tym dokumencie jako świadczeniobiorca (...), a powyższe świadczenie zostało przyznane na jej dziecko i jedynie do czasu jego pełnoletności była ona jej dysponentem.

/dowód: zeznania świadka M. A. k. 308v w zw. z k. 95 od słów „ja w przeszłości” do (...), umowa kredytowa nr (...) wraz z załącznikami k. 53- 62, pismo z dnia 18 marca 2015 r. k. 97/

W dniu 12 czerwca 2007 roku B. M. (1) zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę (...) na karcie V. nr (...) na kwotę 25 472,20 złotych. B. M. (1) przy zawieraniu umowy kredytowej w dniu 31 stycznia 2007 roku podpisał się na wniosku o przyznanie kredytu gotówkowego, gdzie wyraźnie było zaznaczone, że kwota 9901,55 złotych będzie przeznaczona na spłatę wcześniej zaciągniętego kredytu przez jego żonę. Zdawał sobie doskonale sprawę z trudniej sytuacji materialnej w jakiej znalazł się w 2007 roku razem z żoną.

/ dowód: umowa (...) na karcie V. nr (...) wraz z załącznikami k. 63-71/

Ponadto w dniu 14 czerwca 2007 roku B. M. (1) zawarł z (...) Bank S.A. umowę na kartę kredytową V. (...) w ramach, której wykorzystany został przyznany limit kredytowy na kwotę 4 000 złotych. Limit ten został spłacony przez oskarżonego w całości w dniu 26 lipca 2007 roku

/ dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 297 w zw. z k. 226-227, umowa na kartę kredytową V. C. (...) wraz z załącznikami k. 72-79, dowód wpłaty k. 295/

D. M. ma 58 lat, posiada wykształcenie średnie – z zawodu jest (...). Aktualnie nie pracuje, jest mężatką, nie była karana.

/dowód: oświadczenie oskarżonej k. 296v, karta karna k. 314/

B. M. (1) ma 54 lata, posiada wykształcenie średnie, jest żonaty. Nie był karany

/ dowód: oświadczenie oskarżonego k. 296, karta karna k. 315/

D. M. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że do wniosku o kredyt złożyła adekwatne dokumenty. Nie były one sfalszowane. Kredyt otrzymała dopiero po 2-3 dniach i te dokumenty były weryfikowane przez bank. Oskarżona wyjaśniła, że mieszka w centrum Ł. w kamienicy w zabudowie z innymi budynkami. Kamienica, która stała obok zniszczyła ich budynek i byli zmuszeni zrobić remont. D. M. przyznała, że w czasie, kiedy brała kredyt miała już inne zobowiązania. W tym czasie toczyło się postępowanie komornicze u komornika w Ł.. Wiedziała także o kredytach, które zaciągnął jej mąż. Wyremontowali za te pieniądze dwa pomieszczenia i chcieli je wynająć, żeby mieć na spłatę kredytu. Nie pamięta, czy we wniosku podała swoje rzeczywiste zobowiązania finansowe. Oskarżona wyjaśniła, że dom stracili w wyniku egzekucji komorniczej.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonej k. 297 w zw. z k. 222 do 223)

B. M. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że (...) spłacił. Pozostałe kredyty też spłaca co jakiś czas w ramach możliwości. Nie pamięta, czy jak zaciągał te kredyty, to miał inne zobowiązania, czy egzekucje

komornicze. Komornik co miesiąc mu potrąca 300-400 zł. Dokumenty, które dostarczał do banku nie były fałszywe. Pracował w kilku miejscach. Około 20 lat temu prowadził bar i w związku z tą działalnością zaciągał kredyty. Na chwilę obecną nie jest w stanie spłacać zaciągniętych kredytów, bo nie dysponują z małżonką takimi pieniędzmi. Teraz pracuje i zarabia około 2.000 zł z czego komornik robi potrącenia.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 297 w zw. z k. 226-227)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zgromadzonej dokumentacji w postaci umowy kredytowej nr (...) wraz z załącznikami, umowy (...) na karcie V. nr (...) wraz z załącznikami oraz umowy na kartę kredytową V. C. (...) wraz z załącznikami, a także pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) z dnia 28 września 2017 roku. Dokumenty te bowiem nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Zarówno D. M. jak i B. M. (2) nie negowali tego, iż wielokrotnie zaciągali zobowiązania kredytowe w bankach i mieli trudności z ich spłaceniem, o czym bezwzględnie świadczą dane wskazane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) w piśmie z dnia 28 września 2017 roku na temat prowadzonych egzekucji. Właśnie w 2008 roku było prowadzonych już 9 postępowań egzekucyjnych w stosunku do D. M. i 4 postępowania egzekucyjne przeciwko B. M. (1). Tak więc ich zobowiązania finansowe powstały znacznie wcześniej. D. M. poza tym potwierdziła, że kiedy zaciągali z mężem zobowiązanie w postaci kredytu nr (...), to miała inne zobowiązania finansowe. Wiedział także o tym oskarżony, gdyż jeden z wcześniej wziętych kredytów przez oskarżoną był spłacany znaczną częścią kredytu przyznanego oskarżonym w dniu 31 stycznia 2007 roku. Sąd zatem dał wiarę wyjaśnieniom D. M., że przed wzięciem kredytu w styczniu 2007 roku była już zadłużona. W pełni jest wiarygodna zgromadzona dokumentacja tej sprawie, bowiem Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności, które mogłyby podważyć jej prawdziwość i żadna ze stron jej nie kwestionowała.

Co do zarzutu, że oskarżeni przy zawieraniu umowy kredytowej nr (...) w dniu 31 stycznia 2007 roku posłużyli się sfałszowanym dokumentem w postaci decyzji o zmianie (...) z (...), którym oskarżeni posłużyli się zawierając umowę kredytową uznać należy, iż dokument ten nie został sfałszowany, a jedynie D. M. nie powinna się nim posługiwać gdyż, dotyczył on świadczenia rentowego przyznanego dziecku, a D. M. do chwili ukończenia przez nie pełnoletniości była jego dysponentem. Oskarżona nie figuruje bowiem jako świadczeniobiorca(...). Okoliczność natomiast, że renta została przyznana na dziecko, a oskarżona była jej dysponentem do chwili ukończenia przez jej dziecko 18 lat, bez wątplenia nie podważa wiarygodności tego dokumentu, a jedynie potwierdza, że w czasie kiedy zaciągała powyższe zobowiązanie nie powinna się nim posługiwać, a pracownicy banku nie powinni przyjąć takiego dokumentu jako świadczącego o dochodzie oskarżonej. Oskarżona nie musiała wiedzieć, że nie powinna przedkładać tego dokumentu, gdyż kwota przysługująca z renty dziecka była niejako dochodem całego gospodarstwa jej rodziny i dlatego go przedłożyła. To na pracownikach banku ciążył obowiązek ustalenia, czy dokument ten powinien być brany pod uwagę przy podjęciu decyzji o przyznaniu kredytu oskarżonym, czy nie. Dokument ten był przedmiotem weryfikacji ze strony odpowiednich organów banku i nie doszukanego się żadnych nieprawidłowości. Bank nie miał wątpliwości co do przyznania oskarżonym kredytu. Z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonych, Sąd wyeliminował z opisu zarzucanego im w punkcie I czynu stwierdzenie, że posłużyli się sfałszowanym dokumentem w celu uzyskania kredytu. Co do przedmiotowego dokumentu oraz okoliczności przyznania kredytu nr (...) wiarygodne są zeznania M. A., która potwierdziła okoliczności przyznania oskarżonym ww. kredytu oraz to, iż środki z niego pochodzące w znacznej części służyły jako spłata innego zobowiązania wobec banku. Świadek nie miał powodu, aby bezpodstawnie pomawiać oskarżonych, gdyż nie zna ich, dlatego jej zeznania Sąd uznał za zgodne z prawdą. Bezsporne jest jednak, że oskarżeni zawierając umowę o ten kredyt mieli pełną świadomość, że go nie spłacą, gdyż już wówczas byli niewypłacalni. Właśnie ta okoliczność była świadomym wprowadzeniem kredytodawcy w błąd co do zamiaru spłaty tego kredytu, gdyż już wówczas ich sytuacja finansowa na to nie pozwalała. Fakt, że oskarżeni w 2007 roku wpłacali (vide k-295) różne kwoty na rzecz (...) (od 150 zł do 1270,03 zł) i na rzecz (...) Bank S.A. (od 383,55 zł do 470 zł) nie zmienia faktu, że w chwili zawarcia umowy kredytowej w styczniu 2007 roku już wiedzieli, że nie będą jej w stanie spłacić w całości. Raty pochodziły z następnego kredytu wziętego przez B. M. (1) w dniu 12 czerwca 2007 roku, którego też nie był w stanie

splacić i dobrze o tym wiedział w chwili zawierania umowy kredytowej. Wpłacone pieniądze w 2007 roku na rzecz pokrzywdzonych banków należy traktować tylko jako częściowe naprawienie wyrządzonej szkody przestępstwem.

Okoliczności dotyczące zadłużenia oraz prowadzonych egzekucji komorniczych są również aktualne co do zaciągnięcia przez B. M. (2) umowy (...) na karcie V. nr (...) na kwotę 25 472,20 złotych. W tym okresie sytuacja materialna oskarżonych była już bardzo zła. B. M. (2) znał treść umowy kredytowej zawartej w dniu 31 stycznia 2007 roku i wiedział, że był to kredyt udzielony w zasadzie na spłatę zadłużenia jego żony z tytułu wcześniej udzielonego jej kredytu przez w dniu 26 września 2006 roku, co wynika wprost z treści wniosku kredytowego do zawartej umowy o udzielenie kredytu gotówkowego nr (...), w którym oskarżeni wnioskowali o przelanie kwoty 9901,55 złotych z na poczet wcześniej zaciągniętego kredytu przez oskarżoną. Oboje pod tym wnioskiem się podpisali. Tak więc nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w tej części, której twierdził, że w chwili zawierania tej umowy kredytowej nie mieli innych zobowiązań z tytułu udzielonego im kredytu. Wprawdzie kredyt z 26 września 2006 roku był udzielony D. M., ale wiedział o nim oskarżony, co wynika z podpisanego przez niego wniosku kredytowego (vide k.53) i umowy kredytowej, gdzie jest wymieniona spółka (...) jako wierzyciel oskarżonej..

W przedmiocie umowy na kartę kredytową V. C. Standard zawartej w dniu 14 czerwca 2007 roku z (...) Bankiem S.A. stwierdzić należy, iż uruchomiony limit był spłacony przez oskarżonego w dniu 26 lipca 2007 roku w całości o czym świadczy bez wątplenia wiarygodny dokument w postaci dokumentu wpłaty kwoty 4.000 złotych. Oskarżyciel nie przedstawił żadnych dokumentów świadczących o tym, aby limit ten był ponownie wykorzystywany i nie spłacony, a poza tym spłacając to zobowiązanie finansowe w całości i w terminie oskarżony nie działał z zamiarem bezpośrednim w chwili zawarcia tej umowy kredytowej, że się z niej nie wywiąże. Kwota ta była stosunkowo niska i oskarżony miał pieniądze na jej zapłatę z wcześniej udzielonego mu w dniu 12 czerwca 2007 roku kredytu.

Wyjaśnienia oskarżonych są wiarygodne co do okoliczności zawierania umów kredytowych tj. zawierania umów celem częściowej spłaty poprzednich zobowiązań wobec banków. Poza tym zgodnie z ustalonym stanem faktycznym D. M. potwierdziła, iż w momencie zawierania przez oskarżonych umowy kredytowej wiedzieli o tym, że są zadłużeni. Zgodne z prawdą są także wyjaśnienia B. M. (1), który potwierdził, że spłacił w całości zobowiązanie na karcie kredytowej w kwocie 4.000 złotych, gdyż znajduje to potwierdzenie w załączonym do akt sprawy dowodzie wpłaty.

W pozostałym zakresie dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na danych o karalności dotyczących oskarżonych, danych z systemu PESEL. Wymienione dowody nieosobowe posiadały znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz nie były przy tym kwestionowane. Z tych też powodów, Sąd przyznał im moc dowodową.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uniewinnił oskarżonego B. M. (1) od dokonania zarzucanego mu w punkcie III a/o czynu.

Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżeni dopuścili się pozostałych zarzucanych im czynów przypisanych im przez Sąd.

Działaniem swoim oskarżona D. M. w ramach zarzucanego jej czynu z punktu I wypełniła znamiona przestępstwa z art. 286§ 1 kk, gdyż w dniu 31 stycznia 2007 roku w B., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z B. M. (1) doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank z siedzibą we W. w ten sposób, że zawierając z ww. bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową nr (...) na kredyt w wysokości 14031,31 złotych wprowadziła w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu, czym działała na szkodę S. C. Bank z siedzibą we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W..

Działaniem swoim B. M. (1) w ramach zarzucanych mu czynów dopuścił się ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk polegającego na tym, że:

- w dniu 31 stycznia 2007 roku w B. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z D. M. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. Bank z siedzibą we W. w ten

sposób, że zawierając z ww. bankiem za pośrednictwem spółki jawnej (...) z siedzibą przy ul. (...) umowę kredytową nr (...) na kredyt w wysokości 14031,31 złotych wprowadził w błąd kredytodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętego kredytu, czym działał na szkodę S. C. Bank z siedzibą we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W.

- w dniu 12 czerwca 2007 roku w S. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w ten sposób, że zawierając z ww. bankiem umowę (...) na karcie V. nr (...) na kwotę 25 472,20 złotych wprowadził w błąd pożyczkodawcę co do faktycznego zamiaru spłacania zaciągniętej pożyczki, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. z siedzibą we W., którego prawa przejęła firma (...) S.A. z siedzibą we W..

Czyny popełnione przez oskarżonych wyczerpały znamiona art. 286 § 1 kk. Sąd ustalił, że oskarżeni działali na szkodę banku (...) z siedzibą we W., a B. M. (1) dodatkowo na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. Oskarżeni wprawdzie przystąpili do spłaty zaciągniętych kredytów, ale wzięli je aby spłacać inne kredyty. Już wówczas wiedzieli, że nie mają wystarczających środków żeby spłacać wszystkie kredyty.

Sąd dokonał modyfikacji opisu czynu zarzucanego oskarżonym w punkcie I a/o eliminując fakt posłużenia się przez nich dokumentem w postaci decyzji o zmianie (...) z (...), ponieważ dokument ten nie był sfałszowany, a jedynie oskarżona nie powinna w czasie zawierania umowy kredytowej posługiwać się nim, o czym mogła nie wiedzieć.

Biorąc pod uwagę te okoliczności konieczna była również zmiana kwalifikacji prawnej czynu z punktu I zarzucanego oskarżonym z art. 297 § 1 kk na art. 286 § 1 kk.

Zgodnie z art. 286 § 1 kk kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Występek oszustwa jest przestępstwem umyślnym kierunkowym, co oznacza, że można go popełnić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, który powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy (osiągnięcie korzyści majątkowej), jak i sposób działania zmierzającego do osiągnięcia tego celu (doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd, albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania).

O istnieniu wyłudzenia nie decyduje co prawda samo zaniechanie oddania długu ale z kolei deklarowana gotowość zapłaty jak i nawet spłacenie długu nie ma znaczenia zasadniczego dla istnienia owego zamiaru. Są to bowiem na gruncie znamion czynu z art. 286 § 1 fakty od siebie niezależne.

W sytuacji jednak czynu zarzucanego B. M. (1) dotyczącego karty kredytowej nie można mu przypisać zamiaru doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. we W., bowiem już w dniu 25 lipca 2007r. a więc nieco po ponad miesiącu od podpisania umowy spłacił powyższe zadłużenie w całości.

Przypisane oskarżonym czyny miały charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym D. M. oraz B. M. (1) mogli zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby ich winę. Ponadto, zachowania oskarżonych były bezprawne, a stopień ich społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze oskarżonym kar Sąd na ich korzyść wziął pod uwagę uprzednią ich niekaralność oraz okoliczność, iż przystąpili częściowo do spłaty swojego zadłużenia. Na niekorzyść Sąd przypisał D. M. oraz B. M. (1) w ramach umowy kredytowej nr (...) zawartej z (...) Bank S.A. działanie wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w sposób przestępczy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd wymierzył :

- oskarżonej D. M. za czyn z punktu I. podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 i § 3 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych jedna stawka ,

- oskarżonemu B. M. (1) za ciąg przestępstw w ramach czynów przypisanych mu przez Sąd na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 i § 3 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych jedna stawka.

Z uwagi na to, że oskarżeni dopuścili się przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, Sąd w oparciu o art. 33 § 2 kk obok kar pozbawienia wolności wymierzył grzywny ustalając w oparciu o ich możliwości zarobkowe, stan zdrowia, wiek i wykształcenie, wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Z uwagi na dotychczasowy sposób życia oskarżonych, a zwłaszcza ich niekaralność Sąd postawił wobec nich pozytywną prognozę kryminologiczną i uznał, że czyny objęte niniejszym postępowaniem posiadały charakter incydentalny. Dlatego też, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności na okres próby 1 roku. W ocenie Sądu jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. W celu jednakże wzmocnienia nadzoru nad przebiegiem okresu, w oparciu o art. 72 § 1 pkt 1 kk, Sąd zobowiązał oskarżonych do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby. Jednocześnie Sąd nie stosował wobec oskarżonych poprzez art. 4 § 1 kk przepisów kodeksu karnego obowiązujących w czasie dokonania zarzuconych czynów oskarżonym, gdyż w realiach przedmiotowej sprawy aktualnie obowiązujące przepisy są korzystniejsze dla nich, ponieważ Sąd ma możliwość warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych im kar pozbawienia wolności na krótszy okres próby, a co za tym idzie wcześniej nastąpi zatarcie skazania w stosunku do oskarżonych.

Bezsporne jest w sprawie, iż długi od banków zostały zakupione przez firmę (...) S.A. z siedzibą we W., co znalazło swoje odzwierciedlenie w opisach czynów zabronionych. Zaznaczyć trzeba jednak, iż ww. firma nie jest bezpośrednio pokrzywdzoną finansowo w niniejszej sprawie działaniem oskarżonych, a jedynie odkupiła od banków długi oskarżonych, stąd Sąd nie zasądził na rzecz tej firmy obowiązku naprawienia szkody w trybie art. 46 kk. Sąd jednak dopuścił ww. firmę do udziału w sprawie jako oskarżyciela posiłkowego, gdyż bezpośrednio pokrzywdzone przestępstwem banki sprzedały im swoje wierzytelności w stosunku do oskarżonych i w ten sposób nie są już zainteresowane toczącym się postępowaniem karnym w tej sprawie. Ponieważ prokurator w prowadzonym postępowaniu przygotowawczym wskazał (...) jako pokrzywdzonego w tej sprawie Sąd uznał, że mogą być oskarżycielem posiłkowym, gdyż mają interes w tym i są bezpośrednio zainteresowani, aby zapadł wyrok skazujący oskarżonych w tym procesie.

Orzeczone oskarżonym kary powinny spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od D. M. 240 złotych, a od B. M. (1) 340 złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty (ustawa z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. 1983 r. Nr 29 poz. 2272 z późn. zmianami) oraz kwoty po 300 złotych tytułem częściowego zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, które w pozostałym zakresie przejął na rachunek Skarbu Państwa. Sąd uznał, iż poniesienie przez oskarżonych kosztów postępowania w większej wysokości będzie dla nich stanowiło zbyt dużą uciążliwość, gdyż w dalszym ciągu są wobec nich prowadzone postępowania egzekucyjne i ich sytuacja materialna jest trudna.